



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: K.R., zastoupeného Stanislavem Šípem, obecným zmocněncem, bytem Praha 5, Prachnerova 674/8,** proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, se sídlem Plzeň, Škroupova 18,** v řízení o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 11. ledna 2013, čj. DSH/16773/12,

t a k t o:

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení .**

O d ů v o d n ě n í

Žalobou ze dne 25. 3. 2013 se žalobce mj. domáhal zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 11. 1. 2013, čj. DSH/16773/12 (dále též jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Domažlice, odboru dopravy (dále též jen „*prvoinstanční správní orgán*“ nebo „*Magistrát*“), ze dne 23. 7. 2012, čj. OD-6471/11-30519/2012-Václ (dále též jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“). Prvoinstančním rozhodnutím byly zamítnuty žalobcovy námitky proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče.

Práva a povinnosti účastníků provozu na pozemních komunikacích byly upraveny zákonem č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném v rozhodném období (dále též jen „*zákon o silničním provozu*“).

Správní řízení bylo upraveno zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném v rozhodném období (dále též jen „*správní řád*“).

Problematika přestupků byla upravena zákonem č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném v rozhodném období (dále též jen „*přestupkový zákon*“).

[I] Skutkový základ věci

Městský úřad Domažlice, odbor dopravy, písemností ze dne 7. 7. 2011 vyhotovenou pod čj. OD-6471/11-31804/2011-Václ mj. oznámil žalobci, že ke dni 1. 7. 2011 dosáhl na základě pravomocně uložených sankcí za přestupky celkového počtu 12 bodů podle bodového hodnocení porušení povinností stanovených zákonem o silničním provozu. Žalobce byl zároveň poučen o tom, že proti provedení záznamu bodů může podat písemné námitky. Ty žalobce podal dne 15. 7. 2011.

Prvoinstanční správní orgán vydal dne 23. 7. 2012 pod čj. OD-6471/11-30519/2012-Václ rozhodnutí, kterým byly žalobcovy námitky proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče zamítnuty. Žalobce se proti prvoinstančnímu rozhodnutí odvolal podáním ze dne 10. 8. 2012. Rozhodnutím ze dne 11. 1. 2013, čj. DSH/16773/12, pak žalovaný správní orgán odvolání zamítl a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil.

[II] Žaloba

Žalobce vyslovil přesvědčení, že postupem prvoinstančního správního orgánu a následně žalovaného bylo porušeno základní žalobcovo právo podle čl. 2, čl. 36 a čl. 38 Listiny základních práva svobod. Ustanovení těchto článků obsahově zjevně souvisí se zárukami práva na spravedlivý proces podle čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

Žalobce byl v rámci řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů mj. seznámen s obsahem černobílé kopie rozhodnutí v blokovém řízení série UG/2008 č. G1842497 ze dne 11. 3. 2009, jež bylo vydáno Policií České republiky. Z originálu rozhodnutí série UG/2008 č. G1842497, resp. z barevné kopie, tedy z obsahu a formy provedeného zápisu na pokutovém bloku, lze seznat, že v době podpisu (na důkaz souhlasu s vedením blokového řízení a souhlasem s veškerými údaji na bloku zaznamenanými), resp. před podpisem přestupce, předmětný pokutový blok neobsahoval údaje, které po doplnění jsou samy o sobě schopny učinit z rozhodnutí nesprávného a nezákonného rozhodnutí „zákonné“, neboť v kolonce určené pro uvedení esenciálního údaje (doba a popis přestupkového jednání) a v kolonce určené pro podpis oprávněné osoby lze seznat, že zápis je proveden nejen odlišnou náplní psacího prostředku, ale i odlišným stylem (a to i laickým porovnáním číslic 4, 8 atd.). Z formy zápisu je tak zřejmé, že podpis přestupce nebyl posledním zaznamenaným údajem na pokutovém bloku, jenž určuje nejen stvrzení souhlasu

s blokovým řízením, všemi údaji zde zaznamenanými, časový okamžik určující právní moc rozhodnutí, ale i případný následný postup ve věci opravy, změny či zrušení pravomocného rozhodnutí (např. za užití mimořádných opravných prostředků, k tomu viz např. rozhodnutí NSS ze dne 9. 1. 2013, čj. 9 As 128/2012 – 25).

Rozhodnutí v blokovém řízení série UG/2008 č. G1842497 ze dne 11. 3. 2009 tak v době podpisu přestupce neobsahovalo (v kolonce pro popis přestupkového jednání) skutkovou ani právní kvalifikaci podle zákona o provozu na pozemních komunikacích a dále podpis oprávněné osoby. Výše popsany „zásah“, resp. forma „úpravy“, činí z rozhodnutí v blokovém řízení paakt.

Řízení před správním orgánem o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů tak bylo dle mínění žalobce stiženo vadou, jež mohla mít vliv na zákonnost samotného rozhodnutí. Rozhodnutí správního orgánu o potvrzení provedeného záznamu bodů totiž tvoří jeden celek, jenž se opírá o dílčí listinné důkazy, v daném případě mj. o rozhodnutí v blokovém řízení série UG/2008 č. G1842497, které ovšem nelze za způsobilý podklad považovat.

Žalobce konstatoval povědomost o tom, že správní orgány nehodnotí správnost či nezákonnost rozhodnutí jiných orgánů, byl však přesvědčen, že správní orgán, který provádí záznam bodů v evidenční kartě řidiče, musí záznam stanoveného počtu bodů postavit najisto, v projednávané věci lze odkázat také na § 78 odst. 3 správního řádu. K tomu žalobce připomněl, že čl. 2 odst. 2 Listiny a čl. 2 odst. 3 Ústavy nepřipouští, aby státní moc byla vykonávána jinak, než v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví. Ustanovení § 51 odst. 1 správního řádu rovněž pojednává o tom, že k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek. S jistou mírou přiměřenosti (proporcionality) lze uvést, že právě jednotlivá rozhodnutí v blokovém řízení tvoří listinné důkazy, o které se rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu následně opírá.

Žalobce byl toho mínění, že zjištěné vady nelze překlenout či bez dalšího přehlížet. Názor správního orgánu I. stupně, resp. žalovaného, by vedl k absurdním závěrům a libovůli státních orgánů, kdy proti zcela odlišnému rozhodnutí v blokovém řízení upravenému dodatečně po podpisu přestupce (např. změnou původní právní kvalifikace) by nebylo možno legitimním způsobem brojit a dostatečně účinně chránit svá práva a oprávněné zájmy. Žalobce v té souvislosti odkázal (a částečně citoval) rozhodnutí NSS ze dne 21. 3. 2012, čj. 5 As 118/2011 - 106.

Žalobce byl přesvědčen, že pokud v daném případě došlo k nezákonnému přepisu, na základě kterého bylo oznámeno příslušnému orgánu přestupkové jednání, a o tento nezákonný přepis se správní orgán opírá jako o jeden ze způsobilých podkladů pro vydání rozhodnutí, zatěžuje své rozhodnutí vadou. Je nesporné, že pokuta v blokovém řízení byla uložena a uhrazena, nicméně cílem není zrušení rozhodnutí v blokovém řízení, ale uvědomit příslušný orgán o nemožnosti, s ohledem na okolnosti, způsob a formu zápisu na pokutovém bloku, provést záznam do bodového hodnocení v registru řidičů. Žalobce v té souvislosti

(marně) navrhoval správním orgánům obou stupňů ustanovení znalce v oboru technického zkoumání listin - zjišťování padělání nebo pozměnění dílčích údajů na písemnostech spočívající např. v odstranění, přepsání, dopsání či zakrytí údajů, případně umožnění přístupu nezávislého znalce v daném oboru na náklady žalobce. Znalecký závěr by bylo možno považovat za listinu, která může být jedním z podkladů pro vydání rozhodnutí. Žalobce konzultací s takovým znalcem dospěl k opačnému závěru, než který je prezentován žalovaným, tedy možnost určení časové neshody v obsahových náležitostech rozhodnutí jako celku. Jinak řečeno, pokud Oddělení kriminalistické techniky a expertíz nedisponuje technickými prostředky k potvrzení či vyvrácení skutečností namítaných stran žalobce, neznamená to, že tyto informace nelze získat jiným, vhodným způsobem. Dokazování v nyní ukončené podobě je tak neúplné a skutkový závěr žalovaného předčasný, neboť žalovaný nevycházel z objektivních okolností konkrétní situace.

Žalobce tak považoval napadené rozhodnutí za stížené vadami předcházejícího řízení a za nezákonné. Správní orgány nesprávně posoudily právní otázku zákonných podmínek pro záznam bodů v registru řidičů, nebyl zjištěn přesně a úplně stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a dále skutkové závěry nemají oporu ve spisové dokumentaci, kdy pro daný případ nebyl ustanoven znalec v příslušném oboru. Žalobce byl přesvědčen, že tyto okolnosti mohly mít vliv na zákonnost rozhodnutí žalovaného.

[III] Vyjádření žalovaného správního orgánu

Žalovaný správní orgán se k věci vyjádřil v podání ze dne 26. 4. 2013 a navrhoval žalobu zamítnout. S odkazem na § 123f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích zopakoval, že žalobce podal dne 15. 7. 2011 námitky, kde uvedl, že si není vědom skutečnosti, že by se někdy v minulosti dopustil jednání, na které dopadá bodové hodnocení řidiče, resp., že by s ním někdy v minulosti bylo vedeno přestupkové nebo správní řízení. V průběhu řízení o námitkách se žalobce soustředil na přestupek ze dne 11. 3. 2009, konkrétně na skutečnost, že v rozhodnutí v blokovém řízení (pokutovém bloku) série UG/2008 č. G1842497 byly po jeho vydání a podpisu žalobce dopisovány některé údaje, o čemž svědčí rozdílné psací potřeby, které byly k vyplnění tohoto pokutového bloku použité. Na tomto podkladě bylo vydáno sdělení orgánu Policie ČR ze dne 8. 6. 2012, čj. KRPP-86787-1/CJ2012-0300DP. Zde se příslušný policejní orgán zabýval námitkou, že takto upravený pokutový blok žalobce nikdy nepodepsal a že do pokutového bloku byly doplněny další údaje jiným psacím prostředkem, a to po podpisu a bez jeho vědomí. Je tu dále uvedeno, že zakročující policista ve svém úředním záznamu uvedl, že veškeré údaje v pokutovém bloku vypsál před podpisem přestupce. V pokutovém bloku, který žalobce vlastnoručně podepsal, jsou řádně vyplněny všechny předtištěné údaje. Použití dvou psacích prostředků při jeho vypisování není důvodem ke konstatování nezákonnosti vydaného rozhodnutí. K návrhu na provedení důkazu znaleckým posudkem příslušný orgán sdělil, že na základě současných kriminalisticko-technických poznatků nelze zjistit stáří zápisu, tudíž ani to, co bylo napsáno dříve a co potom, rovněž tak určit, za jakých podmínek co bylo vypsáno, popřípadě dopsáno. Z uvedeného vyplývá, že není třeba odborných znalostí, jelikož se jedná o obecně známou věc. Po prostudování spisového materiálu bylo konstatováno, že zákonné podmínky pro využití institutu blokového řízení byly splněny a rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy. Přestupek ze dne 11. 3. 2009 byl tedy Policií ČR přezkoumán a nebyly

zjištěny skutečnosti, pro které by bylo rozhodnutí v blokovém řízení, které nabylo právní moci dne 11. 3. 2009, zrušeno nebo změněno. Z tohoto důvodu nemohl prvoinstanční správní orgán provést opravu provedeného záznamu dle § 123f odst. 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích, jelikož v tomto případě nenastaly skutečnosti, na základě kterých by mohl k tomuto kroku přistoupit. Rozhodnutí v blokovém řízení zrušeno nebylo a nadále zůstalo pravomocné. V tomto případě má správní orgán naopak povinnost takový přestupek do bodového hodnocení zaznamenat dle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích.

Žalovaný dále připomněl, že správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci nemohou prvoinstanční ani odvolací orgán přezkoumávat, jelikož na tyto akty je nahlíženo jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci prohlásí za nezákonné a zruší je (odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 9 As 96/2008). Žalovaný rovněž zdůraznil, že řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidiče je výlučně řízení směřující k prověření, zda a) podklad, na základě kterého je záznam proveden je způsobilý, tedy zda obsahuje potřebné náležitosti k provedení takového záznamu; b) došlo ke správnému zaznamenání informací obsažených v podkladech k provedení záznamů do registru řidičů; a c) došlo na základě provedených záznamů v registru řidičů k zaznamenání bodů v souladu s přílohou k zákonu o provozu na pozemních komunikacích.

Žalovaný měl za to, správní orgány obou stupňů učinily v řízení vše potřebné, přezkoumaly věc i z pohledu závěrů soudní judikatury a neshledaly žádná pochybení týkající se záznamu bodů v žalobcově věci. Zdůraznil, že pravomocné rozhodnutí (včetně pokuty uložené v blokovém řízení) je podle správního řádu nezměnitelné a závazné pro všechny správní orgány. Předpokládá se tedy jeho správnost a zákonnost, pokud není v rámci mimořádných opravných prostředků zrušeno nadřízeným orgánem. A to se v daném případě nestalo, proto správní orgány musely vycházet z obsahu pokutového bloku.

[IV] Replika

V replice ze dne 9. 7. 2013 žalobce zopakoval svá základní žalobní tvrzení a trval na vadnosti postupu správních orgánů.

[V] Posouzení věci krajským soudem

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).

Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního věty první soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

Soud po provedeném jednání dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Základním uplatněným žalobním bodem bylo zpochybnění pokutového bloku série UG/2008 č. G1842497 jako způsobilého podkladu pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče.

Legislativní rámec bodového hodnocení porušení povinností stanovených zákonem je dán § 123a - § 123f zákona o silničním provozu.

Ve smyslu § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu platí, že řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek spáchaným jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů.

Podkladem pro záznam v registru řidičů je pak pravomocné rozhodnutí příslušných orgánů o tom, že byl spáchán přestupek či jemu odpovídající delikt nebo že byl spáchán trestný čin (§ 123b odst. 2 zákona o silničním provozu). Závaznost takového rozhodnutí pro správní orgány vyplývá z § 73 odst. 2 správního řádu, podle kterého je pravomocné rozhodnutí správního orgánu závazné nejen pro účastníky, nýbrž také pro všechny správní orgány, resp. z § 57 odst. 1 písm. c) správního řádu (část věty za středníkem), podle něhož si správní orgán nemůže učinit úsudek o tom, zda byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt a kdo za něj odpovídá.

Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.

Podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

Významným pro věc je názor Nejvyššího správního soudu prezentovaný v jeho rozsudku ze dne 6. 8. 2009, čj. 9 As 96/2008 - 44 (toto i další zde zmíněná rozhodnutí NSS jsou k dispozici na www.nssoud.cz), podle něhož: „(...) **správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zák. č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1, 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k zákonu o silničním provozu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán v tomto řízení však zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“.**

Shrnuto, správní orgán se v řízení o námitkách proti provedení záznamu nemůže zabývat ničím jiným, než zda je zde příslušné pravomocné rozhodnutí, zda jím byla uložena sankce za jednání zařazené do bodového hodnocení a zda do registru řidičů byl zaznamenán

správný počet bodů. Není tedy oprávněn přezkoumávat zákonnost pravomocných rozhodnutí příslušných orgánů o tom, že byl spáchán přestupek či jemu odpovídající delikt nebo že byl spáchán trestný čin, neboť je těmito rozhodnutími zcela vázán. Přezkum zákonnosti těchto rozhodnutí se může dít pouze a jen v rámci řízení, v nichž byly vydány. Nevyužije-li účastník řízení řádných opravných prostředků, v případě blokového řízení se jich dokonce o své vůli vzdá, či v řízení o mimořádných opravných prostředcích nedojde k odstranění pravomocného rozhodnutí, nelze se námitkami nezákonnosti těchto rozhodnutí v řízení o námitkách podle § 123 f zákona o silničním provozu zabývat.

Soud proto následně obrátil pozornost na pokutový blok série UG/2008 č. G1842497, přesněji řečeno na to, zda je tento blok způsobilým podkladem pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče.

Z kopie pokutového bloku série UG/2008 č. G1842497 založené ve správním spisu soud zjistil, že černou psací náplní jsou zde uvedeny generálie žalobce a to, že pokuta byla uložena za přestupek dle „§ 22/1 f 4 zákona č. 200/1990 Sb.“. V rubrice bloku „Doba, místo a popis přestupkového jednání“ jsou černou psací náplní uvedeny registrační značka vozidla ... a dále údaje „...“. Za označením obce ... je rovněž černou psací náplní uveden nespecifikovatelný nečitelný údaj. V téže rubrice je dále částečně černou psací náplní uveden číselný údaj „50/62/59“, když poslední číslice je vyplněna modrou psací náplní. Tou je pak v této části bloku ještě vyplněno datum „11. 3. 09“ a dále informace „§ 18/4 z.č. 361/2000 Sb.“. V kolonce bloku „Celková výše uložené pokuty“ je černou psací náplní uvedena částka 1.000,- Kč. Následuje náplní téže barvy vyplněný údaj „...“. Na bloku je dále razítko Policie České republiky a nečitelný podpis na místě pro uvedení jména, příjmení a funkce oprávněné osoby. Podpis je vyplněn modrou psací náplní. V části „Potvrzuji převzetí dílu „B“ pokutového bloku“ je vepsáno datum 11. 3. 2009 a připojen podpis žalobce.

Podle § 85 odst. 4 věty druhé přestupkového zákona se na pokutových blocích vyznačí komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena.

Krajský soud dospěl v souzené věci k závěru, že pokutový blok série UG/2008 č. G1842497 byl způsobilým podkladem pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče.

Žalobce cílil námitky proti způsobilosti pokutového bloku do zápisů v rubrikách „Doba, místo a popis přestupkového jednání“ a „Podpis s uvedením jména, příjmení a funkce oprávněné osoby“. V první z nich, dovozeno z žalobcova tvrzení týkajícího se zpochybnění údajů o době a popisu přestupkového jednání, a dále poukázáním na odlišný styl psaní číslovek 4 a 8, včetně odlišné (modré) náplně psacího prostředku, mělo dojít až k následnému zápisu údaje „11. 3. 09“ a „§ 18/4 z.č. 361/2000 Sb.“.

Žalobcova argumentace v tomto případě nemůže obstát. Stran data přestupku je totiž nezpochybnitelné, kdy k němu došlo. Pokutový blok totiž obsahuje datum 11. 3. 2009 jednak v místě, kde žalobce svým podpisem stvrzuje převzetí dílu „B“ pokutového bloku, a dále v řádce „V ...“. A ty žalobce nezpochybnil. Jím sporované „modré“ datum tak není ničím, co by činilo dobu spáchání přestupku nejasnou.

Prizmatem řečeného jsou pak liché i žalobcem vyslovené obavy stran okamžiku určujícího právní moc rozhodnutí, ale i případný následný postup ve věci opravy, změny či zrušení pravomocného rozhodnutí. Otázkou, kdy rozhodnutí vydané v blokovém řízení nabývá právní moci, se Nejvyšší správní soud zabýval v rozsudku ze dne 29. 12. 2010, čj. 8 As 68/2010-81, kde mj. uvedl: „(...) *Okamžik vydání rozhodnutí v blokovém řízení a s ním v jedno spadající okamžik nabytí právní moci tohoto rozhodnutí musí být závislý na jednoznačném časovém určení a musí být ve všech případech určován identickým způsobem. Takovým okamžikem je však podle Nejvyššího správního soudu okamžik podpisu pokutového bloku, resp. bloku na pokutu na místě nezaplacenou obviněným z přestupku. Teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, tedy jednoznačně potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 zákona o přestupcích (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2009, čj. 2 As 89/2008 - 54, www.nssoud.cz). Nabytí právní moci rozhodnutí o uložení blokové pokuty nelze činit závislým na časově tak obtížně uchopitelném a nejistém okamžiku, jako je ústní souhlas obviněného z přestupku, obzvláště za situace, kdy jde ve většině případů de facto o pouhé vyjádření souhlasu s navrhovanou výší blokové pokuty. Opačný závěr, zvolený krajským soudem, by umožňoval, aby obviněný případným odvoláním (ústního) souhlasu, jež by se projevilo v odmítnutí podpisu bloku, jednak s obdobnou argumentací jako v této věci zabránil dalšímu správnímu řízení pro namítaný zákaz dvojího postihu, a současně zajistil absenci exekučního titulu, kterým je dle ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu právě pokutový blok podepsaný obviněným. S přihlédnutím k požadavku jednotnosti a bezrozpornosti právního řádu není bez významu ani to, že závěr zdejšího soudu odpovídá ustálené rozhodovací praxi Nejvyššího soudu. Podle ní právě pokutový blok, resp. blok na pokutu na místě nezaplacenou, představuje vlastní rozhodnutí v blokovém řízení, jež musí vyhovět obsahovým a formálním náležitostem vyplývajícím z § 85 odst. 1, § 85 odst. 3 a § 85 odst. 4 věty druhé zákona o přestupcích, a musí obsahovat další údaje vyplývající z použití bloku k ukládání pokut, vydaného podle § 85 odst. 1 tohoto zákona (srov. zejména usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 775/2000, Sbírka soudních rozhodnutí a stanovisek 1/2002 č. 4, a ně navazující judikatura).“ Obdobně lze odkázat i na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 1. 2013, čj. 9 As 128/2012 - 25, ze dne 9. 6. 2011, čj. 9 As 2/2011 - 93, ze dne 23. 9. 2011, čj. 8 As 69/2011 - 40 a usnesení rozšířeného senátu ze dne 12. 3. 2013, čj. 1 As 21/2010 - 65, publikované pod č. 2838/2013 Sb. NSS, body 16 a 46.*

Z uvedeného je patrné, že okamžik právní moci rozhodnutí (= pokutového bloku) je dán jasně datem 11. 3. 2009, tedy dnem (okamžikem), kdy žalobce pokutový blok podepsal.

Rovněž zpochybnění popisu přestupkového jednání není důvodné. I kdyby soud připustil, a to zcela hypoteticky, protože pro takový závěr není žádný důkaz, že údaj „§ 18/4 z.č. 361/2000 Sb.“ na pokutovém bloku v době jeho podpisu žalobcem nebyl, pak by i tak bylo z ostatních údajů, které žalobce nezpochybnil, patrné, že se žalobce dopustil přestupku podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 přestupkového zákona, kde je definována skutková podstata onoho přestupku („*Přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou v obci o méně než 20 km.h⁻¹ nebo mimo obec o méně než 30 km.h⁻¹*“). To s dalším žalobcem nesporným údajem „50/62/59“ dává přehlednou informaci o tom, že

žalobce v místě s maximální povolenou rychlostí 50 km.h⁻¹ jel rychlostí 59 km.h⁻¹. Popis přestupkového jednání žalobce, který je obsažen v předmětném pokutovém bloku, vychází dle názoru soudu z logického předpokladu, že v obci je stanoven rychlostní limit 50 km.h⁻¹. Tento rychlostní limit je obecně známou skutečností. Je zřejmé, že se v daném případě překročení rychlosti týkalo a vztahovalo k obecné zákonné úpravě. Tomu pak odpovídá i právní kvalifikace přestupkového jednání dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 přestupkového zákona.

K části námitky týkající se podpisu oprávněné osoby pak lze konstatovat především to, že se lze ztotožnit s názorem žalovaného o tom, že použití dvou psacích prostředků při vypisování pokutového není důvodem ke zpochybnění jeho způsobilosti. Soud k tomu pak doplňuje, že blokové řízení je sice specifickým řízením, avšak i v něm má žalobce nejen práva, ale i odpovědnost za to, co činí (zde by se rovněž dala připomenout zásada o tom, že každý si musí svá práva střežit). Řečeno jednoduše – žalobci byl k podpisu předložen pokutový blok, v tomto případě série UG/2008 č. G1842497, na němž bylo jasně uvedeno, že musí obsahovat mj. podpis s uvedením jména, příjmení a funkce oprávněné osoby. Žalobce nemusel blok podepisovat, k tomu ho nikdo nemohl nutit a žalobce ani netvrdí, že by se tak dělo. Mohl tedy v klidu zkontrolovat všechny rubriky tam uvedené a v případě, že by s čímkoliv nesouhlasil, mohl se buď obrátit na policistu s žádostí o doplnění či změnu zapsaných údajů, případně mohl, jak je uvedeno výše, podpis odmítnout. Nic takového však žalobce neudělal (rozhodně to netvrdí) a pokutový blok série UG/2008 č. G1842497 podepsal (vlastnoruční podpis nezpochybnil). V ten okamžik však stvrdil svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení a do značné míry zrelativizoval případné následné zpochybnění způsobilosti pokutového bloku. Tato žalobní námitka tak nebyla shledána důvodnou.

Stejně nedůvodná byla i námitka týkající se neprovedení znaleckého posudku. Jak je uvedeno výše, pokutový blok série UG/2008 č. G1842497 byl dle názoru soudu způsobilým podkladem pro záznam v registru řidičů. K jeho znaleckému zkoumání nebyl důvod a správní orgány svým postupem ve věci nikterak nepochybily.

Na základě výše uvedeného soud dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.**

[VI] Náklady řízení

Stran náhrady nákladů řízení soud vycházel ze znění § 60 odst. 1 věty první s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalovaný, který měl ve věci úspěch, se však práva na náhradu nákladů řízení vzdal, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího

správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 12. září 2014

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu